Esimene päev: Tema väe saladus

“Ja sündis, kui Jeesus oli ühes paigas palvetamas, et kohe, kui ta oli lõpetanud, ütles üks ta jüngreid talle: „Issand, õpeta meidki palvetama, nõnda nagu Johannes õpetas oma jüngreid!” (Lk 11:1)

Ülistus (Umbes 10 minutit)

- Alusta oma palveaega ülistades Jumalat selle eest, et Ta on meid õpetanud paremini palvetama.
- “Samuti tuleb ka Vaim appi meie nõtrusele: me ju ei tea, kuidas palvetada, nõnda nagu peab, kuid Vaim ise palub meie eest...” (Rm 8:26)
- Võta aega, et ülistada Jumalat selle eest, kes Ta on (Tema loomus) ning selle eest, mis Ta teeb.

Tunnistus (Umbes 5 minutit)

- Tunnista üles meie palvetamise ja Jumalaga suhtelmise vähesus - nii isiklikult kui ka üldiselt - ning palu andestust, et oleme Temaga palve kaudu sidepidamises läbi kukkunud. “Ka mina ise - jäägu see minust kaugele! - teeksin pattu Issanda vastu, kui ma lakkaksin palvetamast teie eest. (1Sm 12:23)
- Palu Jumalat, et ta näitaks sulle kõik patud, mis vajavad veel üles tunnistamist; seejärel võta aega, et vaikselt kuulata Tema vastust. Palu andestust ning rõõmsalt võta vastu Tema arm.

Palve ja eestpalve (Umbes 35 minutit)

- Palu, et Jumal annaks meile Püha Vaimu, et Ta õpetaks meid palvetama nagu Jeesus ja tõeliselt teiste eest paluma. “Ja ma valan Taaveti soo peale ja Jeruusalemma elanike peale kaastunde ja anumise vaimu” (Sk 12:10).
- Palu kirgliku palvemeelsuse pärast, selle veendumuse pärast, et kui palju on meil vaja palvetada ning teadmise pärast, mida palve suudab.
- Palu, et igal pool võiksid sündida palvegrupid. Küsi Jumalalt, kuidas saaks sinu kirikusse rohkem palvet.
- Palveta, et õpiksime palvetama ja paluma Jumala juhtimist enne, kui teeme plaane.
- MTTC: et koguduse juhid, kes töötavad 630nes linnas misjonialgatusega, võiksid olla targad, Vaimu poolt juhitud, teenivad juhid, kes otsivad ning viivad ellu Jumala tahet ning demonstreeriksid edukat hingede võitmist.
- Palveta adventistide ning kõigi kristlaste pärast, et nad kogeksid oma teekonnal koos Jumalaga tõelist ärkamist ning uuestisündi. Palveta, et nad saaksid täidetud Püha Vaimuga, võiksid isiklikult tunda Jeesust Pühakirja ning palve kaudu ning elada püha elu. Palveta seda ka enda pärast, oma kohaliku koguduse ning pastori pärast ja järgnevate inimgruppide pärast: kõigi tasandi kirikujuhid, vanemad, lapsed/noored, vallalised, õpetajad, pastorid, tervisetöötajad ja misjonärid.
- Küsi Jumalalt, millise viie inimese pärast nende järgneva 10 päeva jooksul palvetada ning luba Pühal Vaimul sulle rääkida. Kirjuta nende nimed (kui kohane) ning nende palvevajadused kahele kaardile. Kanna ühte endaga kaasas ning pane teine ühisesse karppi, et nende pärast igal õhtul koos palvetada.
- Palveta teiste sinu südamel olevate teemade pärast.

Tänu (umbes 10 minutit)

- Rõõmusta, et Jumal kuuleb ja vastab palvetele. Vaata Jeremia 33:2, 3.

- Täna Teda, et Ta vastab meie palvetele isegi enne, kui me tulemusi näeme.

Laule, mida laulda (laula neid laule või teisi, mida Jumal Sulle laulda annab)

"Tule, Püha Vaim"; "Elava Jumala Vaim" (SDA Hymnal #672); "Kuule meie palvet, oo Issand" (SDA Hymnal #684); "Vajan palvet" (SDA Hymnal #505), "Sinu eest ma palvetan" (SDA Hymnal #284).

Ellen White meie isa palvest

"Teie palvetage siis nõnda..." (Mt 6:9)

Kaks korda on meie Õnnistegija seda palvet välja rääkinud; ükskord rahvahulga vastu mäejutluses ja jälle mõned kuud pärastpoole üksi oma jüngrite vastu. Jüngrid olid ühe aja endi Issanda juurest ära olnud, ja leidsid teda endi tagasitulekul Jumalaga osasaamisesse vajunud. Nähtavasti nende juuresolekut mitte teades palvetas Õnnistegija valjusti edasi. Tema nägu oli valgustatud taevalikust selgusest. Tema paistis nägemata Isa otsekoheses läheduses viibivat ja üks niisugune elav vägi oli tema sõnades, kui selle sõnades, kes Jumalaga isiklikult kõneleb.

Pealkuulavate jüngrite südamed said kõige sügavamini liigutatud. Nemad olid tihti tähele pannud, et nende Meister tundide viisi üksindudes palves 0ma Isaga viibis. Päevaaega tarvitas tema rahvahulga teenimiseks, kes tema ümber tungisid, ja rabide äraandliku võõriti-elu (valskuse) paljastamiseks; see järelejätmata töö kurnas teda kõige äärmiseni, nii et tema ema ja vennad, jah, koguni tema jüngrid kartsid, et ta enese elu ohverdab. Aga nemad olid ka tähele pannud, kui tema ühe niisuguse vaevarikka päeva lõpul palvetundidelt tagasi tuli, et üks rahu tundmuse avaldus tema näo peal hingas, ja et tema lähedusest üks kosutuse puhang välja minema näis. Niisugustelt Jumalaga möödasaadetud tundidelt võis tema üks hommik teise järele välja minna inimestele taeva valgust viima. Tema jüngrid olid juba ammugi tema sõnade ja tegude võimu nende palvetundidega ühendusse toonud, ja nüüd, kus nad tema palvet pealt kuulasid, said nende südamed alandatud ja pühaliku aukartusega täidetud. Oma eneste suure puuduse üle selgusele jõudnud, palusid nad teda, kui ta oma palve oli lõpetanud: „Issand, õpeta meid paluma!"

Jeesus ei andnud neile mingit palvevormi ehk seaduslikku määrust. Tema kordas ainult seda, mis ta neile enne oli õpetanud, otsekui tahaks ta ütelda: teie peate ainult mõistma, mis ma teile juba olen andnud; sellel on üks sügav tähendus, mida teie veel välja ei ole uurinud.

Siiski ei kitsenda Jeesus meid mitte just nende sõnade peale. Üks inimese sooga olles paneb ta neile oma enese palve ideaali ette – sõnad, nii lihtsad, et väikene laps neid mõista võib, ja siiski nii sisurikkad, et nende tähendust iialgi kõige suuremad vaimud ilmaski täitsa ära ei või mõista. Meid õpetatakse tänuga Jumala juurde tulema, et endi tarvidusi teada anda, endi patud üles tunnistada ja tema armu, mis tema tõotuste peale toetatud, paluda.

Ellen G. White „Mõtteid õndsakskiitmise mäelt", lk 102, 103 (1914 aasta trükk)